

NỘI DUNG VỤ ÁN:

Theo Bản cáo trạng của Viện kiểm sát nhân dân tỉnh Hải Dương và Bản án hình sự sơ thẩm của Tòa án nhân dân tỉnh Hải Dương thì nội dung vụ án được tóm tắt như sau:

Khoảng hơn 08 giờ ngày 06/5/2016, ông Mai Văn Ch1, sinh năm 1964, trú tại thôn Ch2, xã Phương H, huyện Gia L1, Hải Dương rủ chị Phạm Thị Ph, sinh ngày 13/3/1998, trú tại thôn Hạ B, xã Yết K, huyện Gia L1, Hải Dương ra khu vực vườn chuối cạnh xưởng sản xuất hương Thu Hiền thuộc địa phận thôn Ch2, xã Phương H, huyện Gia L1 để quan hệ tình dục. Khi ông Ch1 và chị Ph đang quan hệ tình dục thì Đinh Quang T đi vệ sinh gần khu vực này phát hiện thấy. T cho rằng ông Ch1 có hành vi hiếp dâm chị Ph, nên đã đến dùng tay trái túm ngực áo và kéo ông Ch1 về phía T, chửi ông Ch1 “*Đồi bại*”, sau đó dùng tay trái túm tóc và tay phải đâm 01 cái vào bụng ông Ch1. Do bị đau nên ông Ch1 dùng tay ôm bụng khom người cúi xuống đất, T tiếp tục dùng chân phải đá 02 cái vào mặt làm mồm mũi của ông Ch1 chảy nhiều máu; lúc này ông Ch1 ngã ra đất và nói “*Thôi em xin anh*”, T tiếp tục chửi ông Ch1 “*Mày bao nhiêu tuổi mà ngu thế*”. Sau đó, T chạy bộ khoảng 30m dọc theo bờ tường xưởng hương Thu Hiền thì dừng lại và gọi “*Cô Hoa ơi cô Hoa ra ngoài này*”, thì có giọng một người đàn ông trả lời “*Không ra được*”. Thấy vậy T chạy quay lại vị trí ông Ch1, thấy ông Ch1 đang đứng dậy và dùng tay để kéo quần, T không cho ông Ch1 kéo quần lên và dùng tay phải đâm 01 cái vào bụng, 01 cái vào mạn sườn và dùng chân đạp 01 cái vào vị trí hông, 01 cái vào mạn sườn trái từ trên xuống dưới làm ông Ch1 ngã ngửa. Hậu quả làm ông Mai Văn Ch1 chết. Ngay sau khi sự việc xảy ra, T đã chở chị Ph đến Công an huyện Gia L1 để tự thú và khai báo về hành vi phạm tội của mình. Công an huyện Gia L1 đã lập biên bản ghi lời khai của T và chị Ph; quản lý của T: 01 xe mô tô BKS 34M9-0191, sơn màu đỏ ghi, nhãn hiệu ORIENTAL, xe đã qua sử dụng; 01 đôi giày (loại giày vải buộc dây), chiếc giày bên phải có dấu vết màu nâu ghi là máu; 01 đôi tất có nhãn hiệu Nike, 01 chiếc tất đi chân phải có dấu vết màu nâu ghi là máu. Quá trình điều tra, Cơ quan điều tra đã khám nghiệm hiện trường; khám nghiệm tử thi; Kết luận giám định pháp y của Phòng kỹ thuật hình sự- Công an tỉnh Hải Dương xác định, nguyên nhân chết của ông Ch1 do bị: Suy hô hấp cấp (chấn thương ngực gây gãy xương sườn, tổn thương vùng cuống phổi, chảy máu làm bí tắc đường hô hấp); Cơ chế hình thành và vật gây ra các vết thương: Các tổn thương vùng ngực (Bầm tím dưới xương đòn phải, bầm tím rải rác vùng ngực, gãy 2 xương sườn số V và số VI bên trái, tổn thương vùng cuống phổi, chảy máu làm bí tắc đường hô hấp). Tổn thương có đặc điểm do bị tác động bởi vật tày, lực tác động rất mạnh có hướng từ trước ra sau, từ ngoài vào trong.

Kết luận giám định của Viện khoa học hình sự - Tổng cục cảnh sát - Bộ công an kết luận: Trên các mẫu vật, gồm: một đôi giày vải màu xám, một chiếc tất màu trắng xám có chữ ADIDAS, chiếc tất màu trắng xám có chữ NIKE và mẫu

máu ghi thu tại hiện trường có bám dính máu của Mai Văn Ch1.

Tại Bản án hình sự sơ thẩm số 29/2016/HSST ngày 30/9/2016 Tòa án nhân dân tỉnh Hải Dương quyết định áp dụng điểm n khoản 1 Điều 93, điểm o, p khoản 1 và khoản 2 Điều 46 Bộ luật hình sự, xử phạt bị cáo Đinh Quang T 20 năm tù về tội “Giết người”. Thời hạn tù tính từ ngày 06/5/2016.

Ngày 12/10/2016, người đại diện hợp pháp của người bị hại bà Nguyễn Thị L2 kháng cáo đề nghị tăng hình phạt và tăng bồi thường đối với bị cáo Đinh Quang T, đồng thời còn cho rằng bản án sơ thẩm bỏ lọt tội phạm.

Tại phiên tòa phúc thẩm,

Bị cáo Đinh Quang T thành khẩn khai nhận hành vi phạm tội và đề nghị Hội đồng xét xử xem xét cho bị cáo. Bị cáo và bà L2 thỏa thuận được với nhau về việc tăng mức bồi thường tổn thất tinh thần lên 100 tháng lương tối thiểu.

Bà Nguyễn Thị L2 giữ nguyên yêu cầu kháng cáo đề nghị tăng hình phạt đối với bị cáo T và tăng mức bồi thường về tổn thất tinh thần.

Luật sư bào chữa cho bị cáo và luật sư bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của bị hại đề nghị Hội đồng xét xử ghi nhận sự tự nguyện về tăng mức bồi thường tổn thất tinh thần như bị cáo và đại diện bị hại đã thống nhất tại phiên tòa.

Đại diện viện kiểm sát nhân dân cấp cao tại Hà Nội sau khi phân tích tính chất hành vi phạm tội của bị cáo, hậu quả do hành vi phạm tội của bị cáo gây ra, kết luận Tòa án cấp sơ thẩm xử bị cáo về tội danh và điều luật áp dụng là có căn cứ. Sau khi xét xử sơ thẩm, đại diện hợp pháp của người bị hại kháng cáo, xét kháng cáo của đại diện bị hại thấy hành vi của bị cáo thể hiện tính côn đồ, thực hiện hành vi phạm tội đến cùng, Tòa án cấp sơ thẩm áp dụng tình tiết tăng nặng, giảm nhẹ là có căn cứ. Tại phiên tòa, bị cáo chấp nhận tăng bồi thường tổn thất tinh thần cho đại diện bị hại, do đó xét thấy không cần thiết tăng hình phạt đối với bị cáo.

Về bồi thường đề nghị Hội đồng xét xử ghi nhận sự tự nguyện thỏa thuận của bị cáo và đại diện bị hại, buộc bị cáo bồi thường tổn thất tinh thần cho đại diện bị hại 100 tháng lương là 130 triệu đồng và phần bồi thường khác giữ nguyên. Các nội dung kháng cáo khác của bà L2 không có căn cứ chấp nhận.

Căn cứ chứng cứ, tài liệu đã thẩm tra tại phiên tòa; căn cứ kết quả tranh luận tại phiên tòa, trên cơ sở xem xét đầy đủ toàn diện chứng cứ, ý kiến của kiểm sát viên, các Luật sư, bị cáo và những người tham gia tố tụng khác.

NHẬN ĐỊNH CỦA TÒA ÁN:

Lời khai của bị cáo tại phiên tòa phù hợp với lời khai của bị cáo tại Cơ quan điều tra và các tài liệu chứng cứ khác có trong hồ sơ vụ án. Nên có đủ căn cứ kết luận: Khoảng 08 giờ ngày 06/5/2016, tại khu vực vườn chuối cạnh xưởng sản xuất hương Thu Hiền, địa chỉ thôn Ch2, xã Phương H, huyện Gia L1, tỉnh Hải Dương, do nghi ngờ ông Mai Văn Ch1 có hành vi hiếp dâm chị Phạm Thị

Ph, Đinh Quang T đã có hành vi dùng tay, chân đá vào đầu, mặt, mạn sườn trái, bụng làm ông Ch1 bị chấn thương ngực gây gãy xương sườn trái số 5 và 6, tổn thương vùng cuống phổi, chảy máu làm bít tắc đường hô hấp và chết do suy hô hấp cấp. Hành vi của bị cáo đã cấu thành tội “Giết người”. Chỉ là sự nghi ngờ và chưa hiểu rõ sự việc, nhưng bị cáo đã thực hiện hành vi đá vào thể hiện sự quyết liệt, hung hãn, đó là thể hiện tính côn đồ coi thường kỷ cương pháp luật, coi thường tính mạng người khác. Do đó, Tòa án nhân dân tỉnh Hải Dương xét xử bị cáo về tội “Giết người” theo điểm n khoản 1 Điều 93 Bộ luật hình sự là có căn cứ, đúng pháp luật.

Hành vi phạm tội của bị cáo là nguy hiểm cho xã hội và đặc biệt nghiêm trọng, đã xâm hại tới khách thể được Luật hình sự bảo vệ đó là tính mạng của người khác. Bị cáo là người có đủ năng lực trách nhiệm hình sự, nhận thức rõ hành vi của mình là vi phạm pháp luật nhưng vẫn cố ý thực hiện. Hành vi phạm tội của bị cáo thể hiện tính côn đồ, hung hãn, coi thường pháp luật, coi thường tính mạng người khác, gây mất trật tự trị an tại địa phương, gây tâm lý không tốt trong nhân dân nên cần thiết phải áp dụng hình phạt nghiêm, tương xứng với hành vi và hậu quả mà bị cáo đã gây ra.

Xét kháng cáo tăng hình phạt của đại diện gia đình người bị hại, Hội đồng xét xử thấy rằng:

Tòa án cấp sơ thẩm đã cân nhắc các tình tiết tăng nặng, giảm nhẹ trách nhiệm hình sự và xử phạt bị cáo về tội danh và điều luật áp dụng là có căn cứ. Về hình phạt thấy hành vi của bị cáo quyết liệt thực hiện đến cùng và có tính chất côn đồ. Tòa án cấp sơ thẩm xử phạt bị cáo 20 năm tù là có phần nhẹ. Tuy nhiên tại cấp phúc thẩm, bị cáo thành khẩn khai báo, ăn năn hối cải, tự nguyện chấp nhận tăng tiền bồi thường tổn thất tinh thần cho gia đình người bị hại, do đó thấy không cần thiết tăng hình phạt đối với bị cáo để bị cáo thấy được sự khoan hồng của pháp luật đối với người phạm tội ăn năn hối cải, thành khẩn khai báo nên không có căn cứ chấp nhận kháng cáo tăng hình phạt đối với bị cáo.

Tại phiên tòa, bị cáo chấp nhận tạm giữ chiếc xe máy biển kiểm soát 34M9-0191 của bị cáo để đảm bảo thi hành án nên cần được ghi nhận.

Về trách nhiệm dân sự: Tại phiên tòa bị cáo tự nguyện tăng bồi thường tổn thất tinh thần lên 130 triệu đồng tương đương 100 tháng lương theo quy định của Bộ luật dân sự 2015, xét sự tự nguyện này là không trái pháp luật, Hội đồng xét xử ghi nhận, các khoản bồi thường dân sự khác của bản án sơ thẩm giữ nguyên.

Các quyết định khác của bản án sơ thẩm không có kháng cáo, kháng nghị có hiệu lực pháp luật kể từ ngày hết thời hạn kháng cáo, kháng nghị.

Bị cáo không phải chịu án phí hình sự phúc thẩm.

Vì các lẽ trên,

Căn cứ vào Điều 357 Bộ luật tố tụng hình sự 2015;

QUYẾT ĐỊNH:

Chấp nhận một phần kháng cáo của đại diện gia đình người bị hại, sửa Bản án hình sự sơ thẩm số 29/2016/HSST ngày 30/9/2016 Tòa án nhân dân tỉnh Hải Dương về phần bồi thường tổn thất tinh thần và xử lý vật chứng:

Áp dụng điểm n khoản 1 Điều 93, điểm o, p khoản 1 và khoản 2 Điều 46 Bộ luật hình sự, xử phạt bị cáo Đinh Quang T 20 (Hai mươi) năm tù về tội “Giết người”. Thời hạn tù tính từ ngày 06/5/2016.

Về trách nhiệm dân sự: Áp dụng Điều 42 Bộ luật hình sự; các Điều 604, 605, 609, 610, 305 Bộ luật dân sự.

Bị cáo Đinh Quang T phải bồi thường cho bà Nguyễn Thị L2 khoản tiền tổn thất tinh thần 100 tháng lương tối thiểu là 130.000.000 (Một trăm ba mươi triệu) đồng. Giữ nguyên các quyết định khác về bồi thường dân sự.

Tạm giữ 01 xe mô tô nhãn hiệu ORIENTAL, màu đỏ ghi, biển kiểm soát 34M9-019, thu của bị cáo để đảm bảo thi hành án (theo Phiếu nhập kho vật chứng số 105/PXK ngày 04/7/2016 của Cơ quan cảnh sát điều tra Công an tỉnh Hải Dương).

Các quyết định khác của bản án sơ thẩm không có kháng cáo, kháng nghị có hiệu lực pháp luật kể từ ngày hết thời hiệu kháng cáo, kháng nghị.

Bị cáo không phải chịu án phí hình sự phúc thẩm.

Bản án phúc thẩm có hiệu lực pháp luật kể từ ngày tuyên án.

CÁC THẨM PHÁN

THẨM PHÁN- CHỦ TỌA PHIÊN TÒA

Đinh Quang Sơn

Nguyễn Lương Thuận

Ngô Tự Học